

Okresná prokuratúra Bratislava I

Kvetná ulica číslo 13

820 05 Bratislava

Číslo konania: Pd 88/10 - 6

V Bratislave 18. augusta 2010

Miestne zastupiteľstvo
Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto
Vajanského nábrežie číslo 3

814 21 Bratislava I

R 12939213

MIESTNY ÚRAD	
MESTSKÁ ČASŤ	
BRATISLAVA - STARÉ MESTO	
DOŠLO DŇA:	24-08-2010
EVIDENČNÉ ČÍSLO:	34608/2010
PRÍLOHY	1 VÝKAVUJE

Vec: **Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. 1/2003, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov, účinné od 01. septembra 2003 - protest prokurátora**

Proti Všeobecne záväznému nariadeniu mestskej časti Bratislava - Staré Mesto číslo č. 1/2003, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov, účinnému od 01. septembra 2003 (ďalej len „VZN“), konkrétne proti § 4 ods. 1, § 7 a § 9, podávam podľa § 22 ods. 1 písm. a) bodu 2. zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“)

protest prokurátora

a žiadam, aby ste tomuto protestu podľa § 25 ods. 2, ods. 3 zákona o prokuratúre vyhovelí v lehote do 30 dní od jeho doručenia,

a súčasne navrhujem, aby ste podľa § 25 ods. 3 zákona o prokuratúre **§ 4 ods. 1 VZN nahradili** ustanoveniami v znení zodpovedajúcim zákonu a ostatným všeobecne záväzným právnym predpisom, a **§ 7 a § 9 VZN zrušili**, a to v lehote do 90 dní od doručenia protestu.

Podľa § 250zfa ods. 1 prvá veta zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, *ak obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzné nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia so zákonom.* Podľa odseku 3 tohto ustanovenia zákona je príslušným na rozhodnutie Krajský súd v Bratislave.

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením č. 70/2003 schválilo na svojom zasadnutí Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Staré Mesto všeobecne záväzné nariadenie č. 1/2003, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov. VZN nadobudlo účinnosť 01. septembra 2003.

Podľa § 4 ods. 1 VZN, *„Voľný pohyb psa je zakázaný na verejných priestranstvách na celom území mestskej časti s výnimkou miest označených značkou (príloha č. 3), ktoré určuje starosta.“*

Citované ustanovenie VZN je v rozpore s § 6 ods. 1, § 5 ods. 1 a s § 13 ods. 4 písm. e) zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“).

Podľa čl. 68 Ústavy SR, *vo veciach územnej samosprávy a na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu zo zákona môže obec a vyšší územný celok vydávať všeobecne záväzné nariadenia.*

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov v platnom znení (ďalej len „zákon č. 282/2002 Z. z.“), *obec môže všeobecne záväzným nariadením vymedziť miesta, kde je*

- a) *voľný pohyb psa zakázaný,*
- b) *vstup so psom zakázaný.*

Podľa § 4 ods. 4 zákona o obecnom zriadení, *ak zákon pri úprave pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce.*

Podľa § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení, *obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia; nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.*

Podľa § 15 ods. 2 písm. a) zák. č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o hlavnom meste SR Bratislave“), miestnemu zastupiteľstvu je vyhradené uznávať sa na všeobecne záväzných nariadeniach s platnosťou pre mestskú časť.

Podľa § 13 ods. 4 zákona o obecnom zriadení, **starosta**

- a) zvoláva a vedie zasadnutia obecného zastupiteľstva a obecnej rady, ak tento zákon neustanovuje inak, a podpisuje ich uznesenia,
- b) vykonáva obecnú správu,
- c) zastupuje obec vo vzťahu k štátnym orgánom, k právnickým a fyzickým osobám,
- d) vydáva pracovný poriadok, organizačný poriadok obecného úradu a poriadok odmeňovania zamestnancov obce; 12b) informuje obecné zastupiteľstvo o vydaní a zmenách organizačného poriadku obecného úradu,
- e) **rozhoduje vo všetkých veciach správy obce, ktoré nie sú zákonom alebo štatútom obce vyhradené obecnému zastupiteľstvu.**

Podľa § 7b ods. 1 zákona o hlavnom meste SR Bratislave, štatút je základným nástrojom na rozdelenie úloh samosprávy Bratislavy a prenesených pôsobností medzi Bratislavu a jej mestské časti a na úpravu postavenia a činnosti mestských orgánov a miestnych orgánov.

Podľa § 7b ods. 2 písm. c) zákona o hlavnom meste SR Bratislave, štatút obsahuje najmä podrobné rozdelenie úloh samosprávy Bratislavy a prenesenej pôsobnosti medzi Bratislavu a jej mestské časti.

Vychádzajúc z čl. 44 ods. 2 písm. d) Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy, účinného od 01. septembra 2008, samosprávna pôsobnosť mesta vo veciach vymedzovania miest, kde je voľný pohyb psa zakázaný a vstup so psom zakázaný, bola prenesená na jednotlivé mestské časti. Na jednotlivé mestské časti bola týmto článkom štatútu prenesená pôsobnosť vymedzovať uvedené miesta všeobecne záväzným nariadením - tak ako to vyplýva zo zákona.

Zákon č. 282/2002 Z. z. v § 5 ods. 1 prostredníctvom slovného spojenia „**všeobecne záväzným nariadením**“ **určil orgán obce, ktorý má vymedziť miesta, kde je voľný pohyb psa zakázaný**, a tiež miesta, kde je vstup so psom zakázaný.

Z uvedeného je zrejmé, že na všeobecne záväznom nariadení mestskej časti sa môže uznieť výlučne miestne zastupiteľstvo, pričom na jeho prijatie sa vyžaduje súhlas trojpätinovej väčšiny prítomných poslancov.

Jediným orgánom, ktorý môže vymedziť miesta, kde je voľný pohyb psa zakázaný, a tiež miesta, kde je vstup so psom zakázaný, je teda v tomto prípade **miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Staré Mesto.**

Mestská časť nemôže vymedzovať tieto miesta iným orgánom ako je miestne zastupiteľstvo.

V rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami zákona však miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Staré Mesto prenieslo túto svoju právomoc na starostu mestskej časti Bratislava - Staré Mesto, keď prijalo VZN, ktoré v § 4 ods. 1 určuje, že výnimky z miest, na ktorých je voľný pohyb psa zakázaný na verejných priestranstvách mestskej časti, určuje starosta.

Túto svoju právomoc tak prenieslo miestne zastupiteľstvo v rozpore so zákonom na iný orgán mestskej časti, hoci zákonom bola zverená výlučne miestnemu zastupiteľstvu.

V zmysle § 7 ods. 1 zákona o hlavnom meste SR Bratislave sú miestne zastupiteľstvo a starosta dva samostatné, od seba navzájom nezávislé miestne orgány mestských častí s rozdielnymi právomocami.

Zo všetkých týchto skutočností je zrejmé, že mestská časť môže vymedziť miesta, na ktorých je voľný pohyb psa zakázaný, výlučne formou všeobecne záväzného nariadenia. Starosta nemôže rozhodovať o žiadnych výnimkách. Tieto môžu byť určené len priamo v nariadení. Zákonodarca zveril rozhodovanie o týchto otázkach výlučne zastupiteľskému orgánu miest a obcí.

Z § 13 ods. 4 písm. e) zákona o obecnom zriadení je zrejmé, že starosta môže rozhodovať vo všetkých veciach správy obce iba vtedy, keď nie je táto právomoc zverená zákonom alebo štatútom obecnému zastupiteľstvu. V tomto prípade bolo vyhradenie miest, kde je voľný pohyb psa zakázaný, zverené zákonom č. 282/2002 Z. z. miestnemu zastupiteľstvu.

Ustanovenie § 7 VZN bolo prijaté v zmysle § 13x písm. b) zák. č. 272/1994 Z. z. o ochrane zdravia ľudí v znení neskorších predpisov, ktorý bol zrušený zákonom č. 126/2006 Z. z.. Nová právna úprava už takúto úpravu právnych vzťahov formou všeobecne záväzného nariadenia neumožňuje. Preto navrhujem toto ustanovenie VZN zrušiť.

V rozpore so zákonom je aj § 9 VZN „Sankcie“, ktorý nielen že zavádza skutkové podstaty priestupkov, ktorých výpočet je svojim rozsahom užší oproti tým, ktoré sú za priestupok označené v osobitnom zákone - § 7 zák. č. 282/2002 Z. z., ale navyše, za tie, ktoré sú za priestupok označené ako v zákone tak aj vo VZN, umožňuje ukladať pokuty v inej výške ako stanovuje zákon. Horná hranica výšky pokuty je tu upravená rozdielnym spôsobom.

Ide o právnu úpravu, ktorá je v rozpore s § 7 ods. 3 zák. č. 282/2002 Z. z. v spojení s § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch. Podľa § 7 ods. 3 zák. č. 282/2002 Z. z., *za priestupok podľa odseku 1 a odseku 2 písm. a) až c) možno uložiť*

pokutu do 165 eur a za priestupok podľa odseku 2 písm. d) až f) možno uložiť pokutu do 65 eur. Individualizáciu pri rozhodovaní o postihu za uvedené konania ustanovuje § 12 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), podľa ktorého pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatela, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Napríklad podľa § 9 ods. 1 VZN možno za porušenie ustanovenia § 4 a § 5 VZN uložiť tomu, kto psa vedie, pokutu do 500,-Sk, pričom podľa § 7 ods. 2 písm. e) zák. č. 282/2002 Z. z. možno tomu, kto psa vedie, ak nerešpektuje zákaz vstupu so psom alebo zákaz voľného pohybu psa, uložiť pokutu do 65 eur (1958,-Sk).

Tiež podľa § 9 ods. 1 VZN možno za porušenie § 3 ods. 8 VZN uložiť tomu, kto psa vedie, ak nepreukáže známkou totožnosť psa, pokutu vo výške do 500,-Sk, no podľa § 7 ods. 2 písm. d) zák. č. 282/2002 Z. z. mu možno uložiť pokutu do 65 eur.

Takéto ustanovenia VZN o „hornej hranici výšky pokuty nižšej ako zákonom stanovenej“ je v rozpore s fakultatívnosťou oprávnenia danej § 7 ods. 3 zák. č. 282/2002 Z. z.. Ustanovenie najnižšej horenej hranice výšky pokuty je totiž v prísnom rozpore s individualizáciou pri ukladaní pokút, tak ako je uvedená v § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch.

V § 9 ods. 2 sú potom stanovené sankcie výlučne držiteľom psa, ktorí porušili § 3 ods. 1, ods. 9 a ods. 14 VZN, ktorým možno uložiť pokutu do 5000,-Sk, pričom za tie isté skutkové podstaty obsiahnuté v § 7 ods. 1 písm. a), písm. e) a písm. d) zák. č. 282/2002 Z. z. možno podľa § 7 ods. 3 uložiť pokutu do 165 eur.

V rozpore so zákonom je aj § 9 ods. 4, podľa ktorého „Ak sa držiteľ psa alebo ten, kto psa vedie, dopustí priestupku opakovane, možno mu uložiť pokutu do výšky dvojnásobku pokút uvedených v odseku 1, 2 a 3.“. Zákon však zvýšenie hornej hranice sadzby pokuty pri opakovanom dopustení sa toho istého priestupku toho istého priestupcu nepozná.

Rovnako § 9 ods. 5, ods. 6 VZN sú v rozpore so zákonom. Nielenže v týchto informujú podľa akých ustanovení zákonov môže byť porušovateľ právnych predpisov sankcionovaný, ale navyiac aj nesprávne.

Porušením ustanovení obsiahnutých v § 9 ods. 5 VZN nemôže byť naplnená skutková podstata priestupku podľa § 47 zákona o priestupkoch. V tomto ustanovení zákona sú obsiahnuté iné skutkové podstaty priestupkov ako tie, na ktoré odkazuje § 9 ods. 5 VZN.

Pokiaľ ide o § 9 ods. 6 VZN, v tomto je obsiahnutá zodpovednosť za správny delikt, za ktorý môže starosta uložiť pokutu do 200.000,-Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie podľa § 13 ods. 8 zákona o obecnom zriadení pri porušení ustanovení § 3 ods. 5, 7 a 15, § 6, § 7 a § 10 VZN.

Po novele zákona o obecnom zriadení vykonanej zákonom č. 615/2004 Z. z., účinnnej od 25. novembra 2004, je toto oprávnenie starostu upravené v § 13 ods. 9 písm. a) zákona o obecnom zriadení. I v týchto súvislostiach považujem tieto „informatívne“ právne normy za rozporné so zákonom.

Naviac, vo VZN je zodpovednosť za správne delikty oproti zákonu zúžená, keďže dovoľuje postih len za porušenie ustanovení VZN obsiahnutých v § 9 ods. 6 VZN.

Samotné zakotvovanie sankcií za porušenie ustanovení VZN vo VZN je prekročením normotvorného oprávnenia mestskej časti. Skutkové podstaty jednotlivých priestupkov sú obsiahnuté v osobitnom zákone - v § 7 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 282/2002 Z. z., a sankcie za ich naplnenie v § 7 ods. 3 zák. č. 282/2002 Z. z.. Zodpovednosť za správne delikty zasa v § 13 ods. 9 zákona o obecnom zriadení.

Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti ako jeden z prameňov práva je normatívnym právnym aktom, ktorého normatívnosť vyplýva priamo z článku 68 Ústavy SR, ako aj z § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení. VZN má teda upravovať len veci, na ktorých úpravu má mestská časť právomoc. Skutkové podstaty priestupkov a sankcie, ktorých vymedzenie si v § 9 VZN mestská časť vymienila, vyplývajú zo zákona, teda normatívneho právneho aktu vyššej právnej sily. Normatívnosť tohto ustanovenia nastáva zo zákona. Vzhľadom na túto skutočnosť je § 9 VZN tam, kde len kopíruje zákon, iba informatívnym ustanovením bez samostatnej normatívnosti a právnej relevancie, čo je v rozpore s povahou VZN ako normatívneho právneho aktu prijímaného orgánom územnej samosprávy.

Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Staré Mesto sa v ustanovení § 9 VZN, tak ako je uvedené vyššie, navyiac neobmedzilo len na prebratie ustanovení zo zákona, ale prekročilo svoju právomoc, keď upravilo

sankcie v rozpore s normatívnymi právnymi aktmi vyššej právnej sily, v rozpore so zákonom.

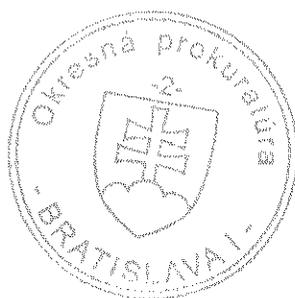
Vo všetkých vyššie uvedených ustanoveniach VZN teda miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Staré Mesto porušilo § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení. Právna úprava v nich obsiahnutá je totiž v rozpore s citovanými ustanoveniami zákonov.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti považujem protest prokurátora za dôvodne podaný.

Záverom poukazujem na § 2 zák. č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, podľa ktorého *o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná*. Keďže všeobecne záväzné nariadenia nie sú uverejňované v Zbierke zákonov, neplatí pri nich nevyvrátiteľná domnienka, že adresáti práv a povinností nimi založených vždy poznajú celý ich obsah.

Preto v prípade vyhovenia tomuto protestu prokurátora musí byť VZN so schválenými zmenami koncipované tak, aby tvorilo ucelený text, tak, aby nepozostávalo zo súhrnu vymenených slov a skupín slov, posunutých odsekov alebo nových znení odsekov. Len takáto formulácia zabezpečí určitosť, jasnosť a zrozumiteľnosť VZN. Ústavný súd SR už v minulosti judikoval, že medzi prvky právnej istoty (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR) patrí určitosť a jasnosť právnej normy a z týchto faktorov vyplývajúca jej zrozumiteľnosť (PL.ÚS 15/1998). Zatiaľ čo pri normatívnych právnych aktoch uverejňovaných v Zbierke zákonov SR sa na všetky právne subjekty vzťahuje nevyvrátiteľná domnienka znalosti obsahu Zbierky zákonov Slovenskej republiky, tomuto režimu nepodliehajú normatívne právne akty tu neuverejňované, medzi ktoré nepochybne patrí aj VZN.

Navrhujem, aby vo veci konajúci orgán podľa § 25 ods. 2, ods. 3 zákona o prokuratúre v lehote do 30 dní od doručenia tohoto protestu tomuto vyhovel a postupom podľa § 25 ods. 3 označeného zákona z dôvodov vyššie uvedených **§ 4 ods. 1, VZN nahradil** spôsobom zodpovedajúcim zákonu a ostatným všeobecne záväzným právnym predpisom, a **§ 7 a § 9 VZN zrušil**, a to v lehote do 90 dní od jeho doručenia.

JUDr. Eva Satinová
prokurátorka okresnej prokuratúry